

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 169/06-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. júna 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., P., zastúpenej advokátom JUDr. D. M., P., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodovaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní sp. zn. VI/2 Pz 350/05 a Krajskej prokuratúry v Prešove v konaní sp. zn. Kc 2061/05, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. novembra 2005 doručená sťažnosť M. M., P. (ďalej aj „sťažovateľka“ alebo „žalobkyňa“), zastúpenej advokátom JUDr. D. M., P., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

ústavy postupom a rozhodovaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní sp. zn. VI/2 Pz 350/05 a Krajskej prokuratúry v Prešove v konaní sp. zn. Kc 2061/05 (ďalej len „krajská prokuratúra“).

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že na základe jej návrhu na začatie konania je pred Okresným súdom Poprad (ďalej len „okresný súd“) vedené konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej v LV č. 40 k. ú. G., a to časti parcely č. 80/2 o výmere 425 m², predstavujúci diel A geometrického plánu, ktorý bol k žalobe pripojený.

Okresný súd v prvom rozsudku č. k. 8 C 630/98-95 z 5. júna 2000 žalobu sťažovateľky zamietol. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 3 Co 366/00-131 zo 6. marca 2001 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Okresný súd následne po ďalšom vykonanom dokazovaní rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 8 C 630/98-184 zo 17. februára 2003 tak, že žalobu sťažovateľky vo vzťahu k parcele č. 80/2 zamietol. Sťažovateľka podala proti tomuto rozsudku odvolanie, o ktorom krajský súd rozsudkom zo 14. júla 2004 rozhodol tak, že potvrdil rozsudok prvostupňového súdu. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti tvrdí, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal dôvodmi uvedenými v jej odvolaní. Rozsudok krajského súdu sa stal právoplatným a vykonateľným.

Sťažovateľka sa obrátila s návrhom na podanie mimoriadneho dovolania na generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podaním z 2. marca 2005, v ktorom podrobne rozviedla priebeh a vady konania, nesprávnosti v posudzovaní vecí súdmi, zdôraznila konkrétne dôkazy, ktoré preukazujú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu a na to, že súdy na dôkazy uvedené v spise neprihliadali. Generálny prokurátor potvrdil 18. marca 2005 prijatie podnetu sťažovateľky a jeho vybavením poveril krajskú prokuratúru.

Sťažovateľka tvrdí, že o jej podnete nebolo rozhodnuté v zákonnej dvojmesačnej lehote podľa ustanovenia § 33 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), pričom nebola oboznámená ani s tým, že by prokurátor požiadal o predĺženie lehoty v zmysle ustanovenia § 33 ods. 1 druhej vety zákona o prokuratúre. Krajský prokurátor však sťažovateľke listom č. k. Kc 2061/05-14 z 2. mája 2005 oznámil, že jej podnet nemohol vybaviť v lehote dvoch mesiacov, pretože okresný súd mu zatiaľ nezapožičal na vec vzťahujúci sa spis, bez ktorého nie je možné podnet vybaviť.

Sťažovateľka však ďalej v sťažnosti tvrdí, že uvedené oznámenie prokurátora nezodpovedá skutočnosti, ako to bolo zistené zo spisu okresného súdu sp. zn. 8 C 630/98. Tým, že podnet sťažovateľky nebol vybavený v zákonnej lehote dvoch mesiacov a neoznámil jej, že „... požiadal o predĺženie lehoty“, vznikol podľa jej názoru preukázaný prierah v konaní o jej podnete. Rovnako je podľa názoru sťažovateľky nepravdivé tvrdenie, že podnet nemohol vybaviť v zákonnej lehote z dôvodu nepredloženia spisu okresným súdom. Sťažovateľka tvrdí, že nahliadnutím do spisu sp. zn. 8 C 630/98 zistila, že krajská prokuratúra požiadala o zapožičanie spisu až 20. mája 2005. Okresný súd v odpovedi z 1. júna 2005 uviedol, že v predmetnej veci sa vyhotovuje rozsudok.

Po zaslaní spisu okresným súdom však krajský prokurátor „... v priebehu približne 10-tich dní vybavil môj podnet ako nedôvodný“. Sťažovateľka zastáva názor, že „... vzhľadom na rozsiahlosť spisu, zložitosť problematiky nebol konajúci prokurátor ani schopný tento spis prečítať, nie to ešte preštudovať a porozumieť veci“. Sťažovateľka preto podala generálnemu prokurátorovi žiadosť o opätovné preskúmanie jej návrhu na podanie mimoriadneho dovolania podaním zo 4. augusta 2005.

„Prokurátorka netrestného odboru generálnej prokuratúry v odpovedi doručenej sťažovateľke 12. septembra 2005 uviedla, že preskúmala jej opätovný podnet, ako aj konanie krajskej prokuratúry a zákonnosť jej postupu, pričom nezistila dôvod pre zmenu právneho stanoviska. Sťažovateľka považuje aj opätovné vybavenie svojho podnetu generálnou prokuratúrou za nezákonné a povrchné“.

Sťažovateľka preto v petite svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom a rozhodovaním generálnej prokuratúry v konaní sp. zn. VI/2 Pz 350/05 a krajskej prokuratúry v konaní sp. zn. Kc 2061/05. Sťažovateľka zároveň žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 212 500 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

V zmysle uvedeného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03).

Ústavný súd požiadal výzvou z 8. februára 2006 krajskú prokuratúru o zaslanie spisu sp. zn. Kc 2061/05. Následne z predloženého spisu bolo zistené, že krajskej prokuratúre bol 29. marca 2005 z generálnej prokuratúry doručený podnet sťažovateľky na podanie mimoriadneho dovolania na vybavenie, ktorý bol generálnej prokuratúre doručený 16. marca 2005 a vedený pod sp. zn. VI/1 Pz 205/05.

Prokurátor krajskej prokuratúry požiadal prípismi z 30. marca 2005 a z 25. apríla 2005 okresný súd o zapožičanie spisu sp. zn. 8 C 630/98 (č. 1. 10 a č. 1. 12) a prípisom z 2. mája 2005 požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie podnetu do 16. júna 2005 z dôvodu nepredloženia spisu zo strany okresného súdu, pričom jeho žiadosti bolo vyhovené. Krajská prokuratúra listom z 2. mája 2005 upovedomila sťažovateľku, že jej podnet nebolo možné vybaviť v lehote dvoch mesiacov (č. 1. 15).

Prokurátor krajskej prokuratúry požiadal prípisom z 20. mája 2005 okresný súd o zapožičanie spisu sp. zn. 8 C 630/98 (č. 1. 17), pričom odpoveď okresného súdu bola

prokuratúre doručená 9. júna 2005. Prokurátor krajskej prokuratúry požiadal prípisom z 15. júna 2005 o predĺženie lehoty na vybavenie podnetu do 16. augusta 2005, pričom jeho žiadosti bolo vyhovené. Spis okresného súdu sp. zn. 8 C 630/98 bol krajskej prokuratúre doručený 15. júla 2005. Krajská prokuratúra prípisom č. k. Kc 2061/05-24 z 20. júla 2005 podnet na podanie mimoriadneho dovolania sťažovateľky odložila, pretože nezistila porušenie zákona rozhodnutím okresného súdu.

Ústavný súd požiadal výzvou z 8. februára 2006 generálnu prokuratúru o zaslanie spisu sp. zn. VI/2 Pz 350/05. Následne z predloženého spisu bolo zistené, že generálnej prokuratúre bol 8. augusta 2005 doručený podnet sťažovateľky nazvaný ako „*Sťažnosť na postup KP Prešov, Žiadosť o opätovné preskúmanie návrhu na podanie mimoriadneho dovolania*“.

Generálna prokuratúra listom z 11. augusta 2005 potvrdila sťažovateľke prijatie jej podnetu a prípisom z uvedeného dňa postúpila krajskej prokuratúre podnet sťažovateľky a požiadala o správu k obsahu podnetu so zaslaním súvisiaceho spisového materiálu v určenej lehote.

Generálnej prokuratúre bola 12. septembra 2005 doručená správa krajskej prokuratúry so súvisiacimi prílohami – spisom sp. zn. Kc 2061/05 a spisom okresného súdu sp. zn. 8 C 630/98. Generálna prokuratúra prípisom č. k. VI/2 Pz 350/05-15 z 12. septembra 2005 odložila podnet sťažovateľky bez prijatia ďalších opatrení z dôvodu, že neobsahoval žiadne nové skutočnosti, ktoré by už neboli uvedené v jej predchádzajúcom podnete doručenom generálnej prokuratúre 16. marca 2005, pričom námietky sťažovateľky k postupu vybavenia jej podnetu krajskou prokuratúrou v konaní sp. zn. Kc 2061/05 boli posúdené ako nedôvodné.

Ústavný súd na základe preštudovania postupu a spisov krajskej prokuratúry v konaniach sp. zn. Kc 2061/05 a generálnej prokuratúry sp. zn. VI/2 Pz 350/05 nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy označených v sťažnosti sťažovateľky. V súlade s doterajšou judikatúrou

ústavný súd uvádza, že ak sa občan obráti na generálneho prokurátora s podnetom na podanie mimoriadneho dovolania, tak mu tým nevzniká právo, aby generálny prokurátor mimoriadne dovolanie podal, ale právo na riadne vybavenie svojho podnetu orgánmi prokuratúry (napr. rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 42/04, III. ÚS 45/06).

V kontexte skutočností, ktoré boli ústavným súdom zo spisu sp. zn. Kc 2061/05 zistené, neobstojí tvrdenie sťažovateľky, že krajská prokuratúra požiadala okresný súd o predloženie spisu až 20. mája 2005, pretože sa tak stalo už nasledujúci deň po doručení podnetu na vybavenie, t. j. prípsmi z 30. marca 2005 a 25. apríla 2005, pričom sťažovateľka mala vedomosť aj o tom, že jej podnet nebol vybavený v dvojmesačnej lehote, pretože ju o tejto skutočnosti krajská prokuratúra informovala listom z 2. mája 2005.

S prihliadnutím na argument sťažovateľky, že lehota 10 dní po obdržaní spisu okresného súdu, v rámci ktorej bol jej podnet vybavený, je krátka „... *vzhľadom na rozsiahlosť spisu, zložitost' problematiky nebol konajúci prokurátor ani schopný tento spis prečítať, nie to ešte preštudovať a porozumieť veci*“, ústavný súd uvádza, že dĺžka obdobia, ktorá je potrebná na preštudovanie spisu, nie je úmerná pravdepodobnosti vyhovenia podnetu.

Sťažovateľka navyše sama v záhlaví svojej sťažnosti ústavnému súdu uviedla, že „... *aj napriek poučeniu advokátom, trvá na podaní nasledovnej ústavnej sťažnosti:*“, čo znamená, že bola upozornená advokátom na zrejme bezúspešné uplatňovanie práv, ktorých porušenie namieta, v konaní pred ústavným súdom.

Generálna prokuratúra v spojení s krajskou prokuratúrou vo svojich rozhodnutiach uviedli podrobné skutkové a právne úvahy, na základe ktorých dospeli k záveru, že nejestvujú dôvody pre podanie mimoriadneho dovolania. Podnet sťažovateľky bol riadne vybavený napriek jej tvrdeniu, že lehota na vybavenie podnetu nebola predĺžená; ústavný súd zo spisu sp. zn. Kc 2061/05 zistil, že sa tak stalo 2. mája 2005 a 15. júna 2005 z dôvodu absencie súdneho spisu, pričom uvedený postup je v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 druhej vety zákona o prokuratúre. Navyše nevyhovenie podnetu sťažovateľky na podanie

mimoriadneho dovolania nemožno spájať s porušením jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy – rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 41/01, III. ÚS 45/06.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť sťažovateľky bola pri jej predbežnom prerokovaní odmietnutá ako celok, pričom rozhodovanie o ďalších nárokoch je viazané na rozhodnutie vo veci samej (t. j. vyslovenie porušenia namietaného základného práva alebo slobody – čl. 127 ods. 3 ústavy), ústavný súd sa nezaoberal požiadavkou sťažovateľky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

V zmysle ustanovenia § 36 zákona o ústavnom súde v spojení s ustanovením § 142 Občianskeho súdneho poriadku ústavný súd rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2006